

MATURANTI 4. A SOBOŠKE GIMNAZIJE LETA 1960

**NJIHOVE ŠOLSKE AKTIVNOSTI V LETIH 1956–1960
IN SPOMINI NA SREČANJA OB OBLETNICAH MATURE**

**OB 50-LETNICI MATURE 15. MAJA 2010
IN OB 100-LETNICI GIMNAZIJE V MURSKI SOBOTI 2019**

PRIPRAVIL KAZIMIR RAPOŠA
FOTOGRAFIJE JOŽE HORVAT, ARPAD NORČIČ, KAZIMIR RAPOŠA IN DRUGI

V letu 2019 praznuje Gimnazija v Murški Soboti 100 let svoje ustanovitve in delovanja. Ustanovljena je bila vsega dva meseca po priključitvi Prekmurja k matični domovini Slovencev. 15. oktobra je v poslopju nekdanje meščanske šole v Murški Soboti pričela delovati gimnazija z enim samim prvim razredom. Pot do popolne šole z osmimi razredi pa je bila dolga in polna predvsem finančnih ovir, zaradi česar je dokončno v celoti zadihala šele jeseni leta 1940. A ne za dolgo, saj je že po letu dni zaradi madžarske okupacije izgubila svoj slovenski obraz. V istem času je domači arhitekt Feri Novak pripravil načrte za novo osnovno šolo, a se je gradnja zaradi vojne zavlekla daleč v osvoboditev. V moderno stavbo se je nato vselila gimnazija, ki je pričela s poukom šele jeseni leta 1950. Že po šestih letih je v njene klopi petega razreda sedla generacija dijakov, ki so tesno povezani vztrajali do mature leta 1960. Leta 1981 se je gimnazija preselila ob kanal v sklop Srednješolskega centra tehnične in pedagoške usmeritve, kjer danes deluje spet kot Gimnazija Murška Sobota. Pričujoči prikaz je nekoliko razširjen oris življenja in dela maturantov IV. a razreda skozi štiri leta, ki smo ga pripravili ob 50-letnici mature v letu 2010 in ga nekoliko posodobili ob letošnjem visokem jubileju.

Z leve proti desni, stojijo: Kazimir Rapoša, Jože Žitek, Nada Rehn, Jože Horvat, Cveta Škarabot, Mirko Tuš, Gabi Čačinovič, Geza Vogrinčič, Gabrijela Könye, Dušan Klepec, prof. Franc Avsec (razrednik), Marjan Pirc, Olga Čahuk, Štefan Kumin, Elizabeta Žigo, Ernest Kelemen, Erika Banko, Lidija Györfi; čepijo: Marta Mikola, Danilo Hari, Marjeta Sečko, Mirko Benko, Nuša Brunec, Jože Vučkič, Majda Rous, Arpad Norčič

MATURANTI 4. A RAZREDA GIMNAZIJE V MURSKI SOBOTI 1960

Erika Banko, fizioterapevtka
 Nuša Brunec, fizioterapevtka
 Gabi Čačinovič - Vogrinčič, psihologinja
 Olga Čahuk - Leskovec, stomatologinja
 Lidija Györfi - Roič, zdravnica
 Gabrijela Könye - Slavinec, ekonomistka
 Marta Mikola - Janežič, gimnazijska maturantka
 † Nada Rehn - Hari, germanistka
 Majda Rous - Medvešček, zdravnica
 Marjeta Sečko - Varga, učiteljica
 Cveta Škarabot - Kovač, germanistka
 Silva Zakoč - Černe, gimnazijska maturantka
 Elizabeta Žigo - Ačanski, gradbenica

Mirko Benko, pravnik
 Karel Fürst, strojnik
 Danilo Hari, pravnik
 † Jože Horvat, strojnik
 Ernest Kelemen, zdravnik
 Dušan Klepec, ekonomist
 † Štefan Kumin, agronom
 Jože Močan, agronom
 Arpad Norčič, zdravnik
 Marjan Pirc, gimnazijski maturant
 Kazimir Rapoša, urednik
 † Mirko Tuš, gimnazijski maturant
 Geza Vogrinčič, gradbenik
 † Janez Vučkič, gimnazijski maturant
 Jože Žitek, strojnik

NEKATERI NAŠI PROFESORJI

Franc Avsec, matematika, fizika, razrednik
 Irena Bizjak, telesna vzgoja
 Zlata Cafuta - Vörös, nauk o človeku
 Irena Čebašek, biologija, mineralogija
 Romana Jazbec, kemija
 Jože Hradil, angleščina
 Silva Hradil, geografija
 Franja Kliček, angleščina, razredničarka

Mira Kosi - Amon, slovenščina
 Ernest Kučan, matematika, ravnatelj
 Ana Lainščak, kemija
 Vladimir Močan, zgodovina
 Ana Razpotnik, slovenščina
 Iva Seliškar, matematika
 Marija Skledar, kemija
 Ljubica Šuligoj, zgodovina, filozofija
 Evgen Titan, telesna vzgoja

Bili smo zelo aktiven razred: hodili smo na šolske izlete (Opatija 1958, v sredini leve strani razredničarka Franja Kličkova), igrali Oliverja Twista (1959), hodili v hribe, vsako zimo smučali, večinoma na Pohorju in enkrat na Veliki planini.

Na Ojstrici med velikim pohodom čez Kamniške Alpe 1959, z ravnateljem Kučanom

Bili smo tudi veliki ljubitelji glasbe, saj se nas je polovica učila kakšnega instrumenta v glasbeni šoli ali pela v šolskem pevskem zboru. Imeli smo celo svoj plesni ansambel in se ob prireditvah radi zavrteli ob njegovih zvokih v razredu ali na dolгих šolskih hodnikih ... (kitarist Joži M. čisto desno in harmonikar Dušan spodaj levo)

Pod stolpom na Rogli

Smučarskih, taborniških in planinskih aktivnosti se nismo udeleževali samo dijaki gimnazije, pač pa tudi dijaki drugih šol. So pa bili dijaki našega razreda skoraj vedno pobudniki in najbolj množični udeleženci vseh »podvigov« ...

Še na vrhu stolpa na Rogli

V domu pod Tremi kralji, ki so nam ga odstopili taborniki iz Slovenske Bistrice (levo zopet ravnatelj Kučan, ki nas je podpiral pri vseh aktivnostih in se jih pogosto tudi udeleževal).

Zgoraj so portreti nekaterih najaktivnejših dijakov (z leve na ljubljanski postaji po taborniškem pohodu v deževnem Tržiču, 1958, brigadirja v Srbiji, 1959, pa še na domačem dvorišču, 1960))

Udeleženci velikega taborniškega zleta na Palah 1957, zadaj staroste (profesorici Olga Kac in Zlata Cafuta ter Marjan in Juš Velnar)

Tako smo sedeli na strehi gimnazije v zadnjem letu (z razrednikom Francetom Avscem) ...

1960

Združena oba razreda (IV. a in IV. b) v maturantski paradi po mestu, ob predaji naših insignij zanamcem in na uradni skupni fotografiji z nekaterimi profesorji po končanem šolanju na soboški gimnaziji

1975

Pogosto smo se vračali v naš razred na gimnazijski strehi (zgoraj) in obujali spomine na čase, ko smo bili še mladi, lepi, pokončni in dolgolasi ...

1990

Po tradiciji smo se zbirali pod kostanji pred Zvezdo.

Pred desetimi leti smo po uradnem srečanju obiskali še prijazni kmečki turizem Passero na Goričkem.

Naše srečanje pred desetimi leti smo zelo lepo dokumentirali s fotografijama pred hotelom Diana, kjer smo prvič uvedli slavnostno kosilo namesto večerje, in se še zadnjič poslovili od naše priljubljene profesorice slovenščine Ane Razpotnikove. Zadnjikrat smo tudi obiskali razred na strehi naše ljubljene gimnazije, rezerviranem za maturante, in se poslovili še od terase, kjer smo pogosto preživljali odmore in proste ure.

Obletnice mature smo praznovali redno na pet let. Samo enkrat se je zgodilo, da smo se dvakrat družili v istem lokalu. Slike iz leta 1975 nimamo, zato sta tu dve iz leta 2005.

Edini uradno potrjeni par iz razreda sta sošolca Gabi Čačinovič in Geza Vogrinčič (kar se lepo vidi tudi na spodnji sliki), zato si zaslužita posebno predstavitev.

Srečanje ob 50-letnici mature je bilo posebej slovesno. Zbralo se nas je kar enaindvajset, kar dokazuje, kako zdrav in trpežen kolektiv smo bili. Prvega sošolca smo izgubili vsega nekaj mesecev pred obletnico, medtem ko so v naši paralelki in celo v dveh razredih za nami pogrešali že okoli deset sošolcev v vsakem od njih. In če bo šlo vse po sreči, pričakujemo, da bomo 60-letnico pričakali samo s petimi križci v seznamu ...

Nekaj sošolcev je izstopalo pri organizaciji in udeležbi na naših najrazličnejših aktivnostih. Naj jih naštejemo zgolj z imeni in po abecedi: Arpi, Gabi, Geza, Joži H., Kazi, Maca ..., pravzaprav bi tukaj lahko naštel kar večino sošolcev. Nekaj med njimi, ki so skupaj že od samih začetkov osnovne šole, se kljub letom in težavam še kar dobro drži in ohranja prijateljske stike tudi v poznih letih. Ob že omenjenih še priženjeni Jana in Olga.

